

Motion till riksdagen

1989/90:So495

av Hans Lindblad och Kerstin Ekman (båda fp)

Sjukvården i krig

Visst ägnar sig socialministern åt skönmålning när han i budgetpropositionen (bilaga 5, sidan 108) skriver att beredskapen avseende sjukvårdsmateriel kommer att nå upp "till intentionerna i 1987 års försvarsbeslut".

Bristen på förbrukningsmateriel är så stor att denna faktor är den mest gränssättande för sjukvårdens uthållighet vid krig och avspärrning. I både 1982 och 1987 års försvarsbeslut har sjukvården därför utpekats som den svagaste länken i totalförsvaret. Den förstärkning av uthålligheten som beslöts 1982 blev starkt försenad – först de sista två månaderna av femårsperioden hände det något reellt. Dessförinnan var läget låst till följd av delade meningar mellan främst Landstingsförbundet och statens förhandlingsnämnd.

1987 års försvarsbeslut innebar att man skulle förstärka beredskapen ifråga om förbrukningsmateriel. Dels skulle staten finansiera lagring från materiel som hänger samman med i krig tillkommande skador. Dels skulle landstingen svara för den lagring som behövs för att man också under krig skall kunna göra t.ex. de operationer som hänger samman med sjukdomar.

Alla vet att Landstingsförbundet mycket snart efter riksdagsbeslutet förklarade att landstingen inte kommer att göra det som riksdagen uttalat. Så den viktiga delen i intentionerna i 1987 års beslut på denna punkt förverkligas alltså inte.

Återstår så den andra delen, alltså den lagring som staten ska finansiera. Försvarsbeslutet innebar att de statliga anslagen till sjukvården i krig ungefär fördubblades, till drygt en miljard kr. Den största posten i anslaget skulle gå just till lagring av förbrukningsmateriel.

Men liksom föregående försvarsbeslutsperiod kommer denna lagring inte igång som riksdagen avsett. I stort sett bör en bit över 200 milj. kr. per år finnas för sjukvården i krig. Av propositionen framgår att när två av de fem åren i den förutsatta försvarsbeslutsperioden gått var reservationen 357 milj. kr. Att beloppet var så stort hänger samman med att ingenting av lagringen i praktiken har kommit igång – trots att detta alltså var en enskild punkt i hela totalförsvarsbeslutet som riksdagen 1987 uttalade sig starkast om.

Genom uppdagat kaos i det militära beslutsunderlaget har riksdagen beslutat att försvarsbeslutsperioden skall avkortas med ett år och nästa försvarsbeslut fattas 1991 i stället för 1992. För sjukvården i krig bör det i så fall betyda att man till 1991 bör förverkliga fyra femtedelar av vad som beslöts 1987 ifråga om förbättring av uthålligheten beträffande förbrukningsmate-

riel. För sjukvården i krig bör alltså utbetalas drygt 800 milj. kr. Den budgetproposition som nu föreligger avser alltså det sista året i denna fyraårsperiod.

Mot. 1989/90
So495

Vi finner det angeläget att riksdagen i anslutning till behandlingen av regeringens förslag betonar det angelägna i att fyra femtedelar av det som förut-sattes ifråga om sjukvården i krig för perioden 1987–1992 också reellt är förverkligat vid utgången av budgetåret 1990/91. På punkten om den förelagda lagringen i landstingens regi, står det redan nu klart att riksdagens intentioner inte kommer att förverkligas.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motio-nen anförts om förverkligandet av 1987 års totalförsvarsbeslut vad av-ser sjukvården i krig.

Stockholm den 25 januari 1990

Hans Lindblad (fp)

Kerstin Ekman (fp)